

De Riepe

Het straatmagazine van Noord-Nederland

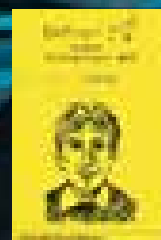
Thema

Humanistiek

Voorzichtig en trefzeker

VERDER IN DIT NUMMER

- Kom maar over de brug
- Stichting Straatmensen Nijmegen, geen eendagsvlieg

KEURMERK
straat
krant

PRIJS €2,10
waarvan €0,90
voor de verkoper

alleen kopen van
verkoper met badge

Observeren op een bankje

Een bekende Nederlandse schrijver, journalist en dichter, Simon Carmiggelt (1913-1987) hield ervan om gewone mensen en dingen op een ludieke manier te beschrijven. De meeste inspiratie deed hij op door buiten op een bankje te gaan zitten en te observeren wat er om hem heen gebeurde. Waarnemen betekent tegelijkertijd ook goed kijken. Carmiggelt zei: “Mijn waarnemingen zijn zelden waar, toch blijf ik ze nemen”. Leven op en in de straat kan men nu niet bepaald ideaal noemen, maar wie er goed op let kan mensen op een totaal andere manier gaan zien. Je vraagt je af waarom iemand zo is of lijkt te zijn: wat drijft een mens werkelijk in zijn gedachten en daden? Leerlingen van scholengemeenschap Augustinus schrijven hierover in dit nummer van De Riepe.

Onlangs zag ik een video over een jongen met een skateboard die valt: hij wordt geholpen door een voorbijganger, hij helpt hem overeind. De jongen bedankt hem, loopt verder en ziet een oudere vrouw met een grote tas, die zo vol zit dat er iets uit rolt. Hij bukt, pakt onmiddellijk de sinaasappel op en geeft deze aan de vrouw: zij lacht en wil eigenlijk de drukke weg oversteken. Hij loodst haar al pratend naar de overkant. En zo gaat het door: een positieve energie verspreidt zich en mensen durven dan opener te zijn.

Zien en vervolgens er iets mee doen. Het kan soms ook verstandig zijn eerst enkel te observeren: het liefst op een bankje. Je weet nooit wat je tegenkomt.

Anna de Ruiter

DE RIEPE

Het straatmagazine van Noord-Nederland

De Riepe, Gronings voor stoep, is het straatmagazine van Noord-Nederland. De Riepe verschijnt eens per maand. Het blad is een initiatief van stichting WerkPro. Mensen die om uiteenlopende redenen dak- en thuisloos zijn, verkopen het magazine. Onder deze verkopers vallen ook mensen uit andere landen, mensen die in Nederland en in hun land van herkomst weinig tot geen perspectief hebben. Alle verkopers dragen als legitimatiebewijs een registratiepasje. U betaalt voor het magazine €2,10. Daarvan is €0,90 voor de verkoper, de rest gaat terug naar het project. De Riepe is geen commercieel magazine; naast inkomsten uit verkoop worden middelen verworven uit sponsoring, subsidiëring, fondsen en advertenties. Eventuele meeropbrengsten zullen worden aangewend in het circuit van dak- en thuislozen.

Donateur worden?

Bel of mail naar het distributieadres voor meer informatie.

- Heeft u klachten over een verkoper? Noteer het pasnummer en bel naar het distributieadres.
- Niets uit deze uitgave mag worden gebruikt zonder toestemming vooraf van de redactie.

COLOFON

PROJECTBEGELEIDING WERKPRO
Antonie Grootenhuis

PROJECTBEGELEIDING STUDIO SPINLINK
Dominique Krauts

HOOFDREDACTIE
Dominique Krauts

EINDREDACTIE
Sofie Risamena

REDACTIE

Wietske Aupers
Rudy Vane
Robby Bakker
Eva Verhey
Rutger Wiechers
Liz Dijk

Arnold de Meijer
Anna de Ruiter
Hannie Poletiek
Jim Smit
Tim Drenth
Teun Boulogne

VORMGEVING
Dionne Hagedoorn

FOTOGRAFIE

Marinus Hillenga
Suzanne Posthumus
Frits Blom
Remco Meijer

Kevin Bekkering
Jaap ten Hoove
Wim Mijlof
Mark Timmerman

VASTE COLUMNISTEN

Gerard Lohuis
Wilma Bouma
Eddy Sikma
Lydia Tuijnman
Marieke Werkman
Niek Heidanus

Jaap Krol
Natalja Oosterbaan
Saffira Rijkee
Gerlinde Spaan
Dick Bijmolt

FOTOGRAFIE COVER
Marinus Hillenga

STRIP
Teun Boulogne

PUZZEL
Luuk Kobes

ILLUSTRATIES
Errol van Genderen
Robby Bakker
René Meertens

DRUK
Van Liere Media, Emmen

MET DANK AAN

Leger des Heils voor het ter beschikking stellen van de distributiefaciliteiten, subsidiënten, donateurs en anderen die een bijdrage leveren aan de financiering van dit magazine. En niet te vergeten: de vele vrijwilligers en stagiaires zonder wie dit project niet draaiende kan worden gehouden.

SPECIALE DANK

Gaat uit naar alle verkopers, schrijvers en dichters uit de groep van dak- en thuislozen.

BEGELEIDING VERKOPERS

Eddy Posthumus Jeffrey Visser

De Riepe is een uitgave van WerkPro.

REDACTIEADRES DE RIEPE

Protonstraat 6
9743 AL Groningen
06-1147 8111
redactiederiepe@werkpro.nl

DISTRIBUTIEADRES DE RIEPE

WerkPro Groningen
Eemskanaal NZ 32a
9713 AB Groningen
Tel: 050-5791818 (09:00 - 13:00 uur)
e-mail: riepe@werkpro.nl
website: www.deriepe.nl
bankrek. NL38INGB0685757617
t.n.v. straatmagazine De Riepe

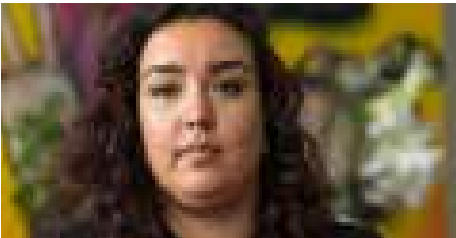
WerkPro Leeuwarden
Tel: 088 066 31 80
e-mail: riepe@werkpro.nl

ISSN
2405-769X

WerkPro

SpinLink

INHOUDSOPGAVE

INKOMENSBEHEER, MAG HET EEN ONSJE MEER ZIJN?

Waar kan je terecht als je dakloos bent en hulp zoekt om je problemen aan te pakken? En hoe ziet het werk er uit van iemand die mensen met deze hulpvraag begeleidt? In de komende edities spreken we in dit kader drie mensen in de noordelijke provincies.

4

10

KOM MAAR OVER DE BRUG

In het centrum van Heerenveen staat op een prachtige locatie naast de brug het Aanloophuis. Het heet heel toepasselijk Oer de Brêge. Bij de allereerste locatie was geen brug te zien, maar (en nog steeds) ging het over een figuurlijke brug. De brug die men over mag komen voor steun, een praatje of een spelletje.

DERDE DAK- EN THUISLOZENPROJECT CSG AUGUSTINUS

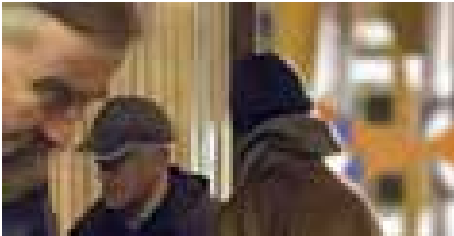
In het vorige nummer van straatmagazine De Riepe werden de commentaren en columns van de havo-4 leerlingen van de CSG Augustinus gepubliceerd als onderdeel van hun dak- en thuislozenproject. In dit nummer het vervolg en gedichten.

16

20

STICHTING STRAATMENSEN NIJMEGEN, GEEN EENDAGSVLIEG

‘We zijn druk bezig, want we hebben iets te vieren!’ roept Margriet Derksen. ‘Onze stichting Straatmensen (voor straatmensen) werd op 18 juni 2001 opgericht en begon met het koffieschenken aan dak- en thuislozen in het Kronenburgerpark.

Marieke Werkman

6

Gekkenwerk

7

Mea Sententia

8

Koken met een missie

9

Werk in uitvoering

13

Kunst op straat

14

Stop de tijd

15

Recht en krom

18

Jaap Krol

19

Ronnie en Ronny

23

Kruiswoordcrypto

23

Horoscoop

24

Straatklinkers

25

Opvanginstellingen

27

Op de bank

28

Inkomensbeheer mag het een onsje meer zijn?

Door **Tim Drenth** Fotografie **Mark Timmerman**

Waar kan je terecht als je dakloos bent en hulp zoekt om je problemen aan te pakken? En hoe ziet het werk er uit van iemand die mensen met deze hulpvraag begeleidt? In de komende edities spreken we in dit kader drie mensen in de noordelijke provincies. We beginnen in Groningen bij Anouschka Timmer (30, inkomensbeheerder) van de Open Hof in Groningen, een dagopvang voor dak- en thuislozen.

Op papier werkt Anouschka als inkomensbeheerder of budgetconsulent, maar in de praktijk komt er eigenlijk veel meer bij kijken. ‘Mijn cliënten zien mij vaak ook als vertrouwenspersoon of maatschappelijk werker. Die persoonlijke benadering bij deze functie willen we ook zo uitdragen vanuit de Open Hof. Het is Inkomensbeheer en een beetje meer, zeg ik altijd maar.’

Voor wie?

‘Ik heb 36 cliënten die ik begeleid met het budgetbeheer. Deze mensen hebben allemaal op enig moment op straat geleefd. Van die 36 hebben momenteel bijna 29 wel een dak boven hun hoofd, maar een paar van hen kampt nog met schulden. Die laatste groep spreek ik wekelijks tijdens een spreekuur. Dan kletsen we even bij en leveren ze bijvoorbeeld een rekening in die we afhandelen, that’s it. Daarnaast zijn er zeven mensen die op dit moment op straat leven, die hebben gewoon nog een compleet ander verhaal.’

Een succesverhaal

Een van haar cliënten die ze door de persoonlijke begeleiding snel heeft kunnen helpen is Sjaak*. Door de opheffing van de zorggroep waar hij woonde, dreigde hij weer op straat te belanden. Vanuit de zorgplicht die de zorggroep had, kreeg Sjaak twee opties. Beschermde wonen of naar een vergelijkbare organisatie in Winschoten. Beide opties zag Sjaak niet zitten. Voor beschermde wonen vond hij zich zelfstandig genoeg en in Winschoten vond hij dat hij gewoon niets te zoeken had. ‘Toen is hij weer dakloos geraakt,’ vertelt Anouschka. ‘Eigenlijk wil je dan iemand zo snel mogelijk weer van de straat af hebben, dus toen heb ik in mijn netwerk gekeken en de samenwerking met Terwille opgezocht (verslavingszorg, red.). Het feit dat ik hem iedere dag zag en hem kon helpen met het invullen van de documenten die hij nodig had en dat weer aan Terwille kon aanleveren, maakten dat we hem snel weer van de straat hebben kunnen krijgen.’

Dagelijkse afspraak

‘Voor de cliënten die op straat leven is de dagelijkse begeleiding heel belangrijk. Zij komen hier iedere dag hun leefgeld halen. Normaal gesproken krijg je bijvoorbeeld vijftig euro op je pas op maandag, maar het leven op de straat is hard. Als zij vijftig euro meenemen dan is het binnen een dag op of omdat ze het zelf uitgeven of omdat het van ze afgepakt wordt door iemand die ze geld schuldig zijn of omdat ze gewoon bestolen worden als ze bijvoorbeeld spullen onbeheerd achter laten. Dus ik heb met hun de afspraak dat zij iedere dag langskomen. Dan krijgen ze een beetje, zodat ze nooit te veel geld mee hebben op straat.’

Vinger aan de pols

‘Die dagelijkse afspraak hebben we ook om een vinger aan de pols te houden.’ Anouschka sprak deze ochtend nog een cliënt die al een tijd mishandeld wordt door haar partner waarmee ze samen op straat leeft. Mede door de inzet van Anouschka is er precies vandaag een plan in gang gezet om deze cliënt zo snel mogelijk in een blijf-van-mijn-lijfhuis te krijgen. Daarin zijn de dagelijkse afspraken cruciaal. ‘Zodat als er wat is, ik zo snel mogelijk kan schakelen met onze ketenpartners’. Andersom zijn de ketenpartners ook blij met de dagelijkse afspraken die Anouschka met haar dakloze cliënten heeft. ‘Zij maken ook gebruik van het feit dat cliënten mij hier dagelijks opzoeken.’ Als een ketenpartner iemand ergens voor nodig heeft of wil vangen, weten ze dat ze ‘s ochtends bij Anouschka een grote kans hebben om iemand te treffen.

Nieuwe kansen

‘Ze zijn allemaal via ketenpartners of via mond-tot-mond bij mij gekomen. Zo zijn er een aantal die wegens bankpasfraude in de problemen zijn geraakt. Op straat zijn zij aangesproken door iemand die ze geld belooft als ze hun rekening mogen gebruiken om geld door te sluisen. Bij deze mensen is de bank erachter gekomen en kun je vervolgens bij geen enkele bank meer een bankrekening openen.’ Alleen het GKB geeft nog een mogelijkheid en via die weg komen mensen bij Anouschka terecht. ‘Maar ze komen ook bij mij, omdat ze van andere cliënten horen dat ze blij zijn met hoe ik hun help. Dat is natuurlijk het grootste compliment voor mij.’

Moeten we actie ondernemen of valt het mee?

Duur van begeleiding

Cliënten kunnen de begeleiding blijven ontvangen, zolang als dat ze zelf willen. ‘Omdat het vrijwillig budgetbeheer is en geen bewindvoering zitten zij eigenlijk nergens aan vast. De meeste cliënten die eigenlijk inmiddels stabiel lijken te zijn hebben vaak nog wel achterliggende problematiek die hun kwetsbaar maken, zoals verslaving. Daarom voelt het voor hun veilig om de begeleiding te houden. Zodat ze in ieder geval weten dat bijvoorbeeld de vaste lasten geregeld zijn. Op het moment dat zij bijvoorbeeld een brief krijgen die

verwarrend voor ze is, zijn ze blij dat ze iemand hebben die gewoon even met ze meekijkt. Is er wat aan de hand? Moeten we actie ondernemen of valt het mee?’

Mooi en noodzakelijk

‘Dit werk vind ik iets heel moois, iets heel belangrijks en iets wat gewoon heel erg nodig is. Deze doelgroep heeft laagdrempeligheid nodig. Het gaat om geld en ze willen weten wie ze dat toevertrouwen. Ze willen je in je ogen kunnen aankijken en niet iedere keer iemand anders aan de telefoon hebben. De noodzaak zie je aan de wachtlijst die er nu is bij de GKB, terwijl sommige mensen wel gewoon direct hulp nodig hebben. Ik krijg zelf ook nog steeds aanvragen van nieuwe mensen, maar heb nu ook een cliëntenstop. 36 cliënten zijn heel veel mensen voor mij alleen. Mijn ambitie is om het te laten groeien, maar dat is nu nog iets voor de toekomst.’ ♦

*Naam is gefingeerd in verband met privacy

MARIEKE WERKMAN

Illustratie **Robby Bakker**

Om het huis door te luchten zette ik de voordeur open. Ik opende de deur en zag een blonde jongeman in de portiek zitten. Hij zat op de trap voorovergebogen boven een zakje en snoof iets op. Ik zei: ‘Goedemorgen. Zou u hier misschien weg willen gaan?’ Regelmatig zaten hier mensen drugs te gebruiken in de portiek. Of ze schuilden er even als het regende. De dagbesteding voor drugsverslaafden was hier om de hoek. Meestal benaderde ik diegene rustig en maakte even een praatje. De reactie was vaak: ‘Ik ga al weg mevrouw. Sorry voor de overlast.’ Soms kreeg ik een boze reactie. Druk uitoefenen werkte averechts.

In de nacht vond ik het onprettig als er een dak- of thuisloze in de portiek lag. Tegelijkertijd vond ik het schrijnend dat iemand buiten in de kou sliep. De portiek grensde aan mijn slaapkamer en het voelde onveilig als daar iemand lag te slapen. Door het brievenbusklepje had ik weleens geroepen: ‘Dit is geen hangplek.’ Rond 03:00 uur werd er eens langdurig op de bel gedrukt en op mijn voordeur gebonsd. Ik schrok wakker en liep slaapdronken naar de voordeur. Er stond een verwarde man te schreeuwen dat ik de deur moest openen. Vanachter de gesloten deur schreeuwde ik: ‘Als u nu niet weggaat bel ik de politie. Ik wil dat u nu weggaat.’ De laatste zin herhaalde ik op militaire toon. Het had effect want hij liep weg. De volgende ochtend lag er een vers gedraaide drol naast mijn fiets. De blonde man snoof zijn neus in een zakdoek en veegde deze schoon. Hij keek me beschaamd aan en zei: ‘Ik ben ziek.’ Ik zei: ‘Wat vervelend.’ Met grote pupillen keek hij me aan en vervolgde: ‘Ik probeer al zeven jaar af te kicken. Het is moeilijk en soms heb ik een terugval.’ Ik vroeg: ‘Is er misschien iets gebeurd?’ Hij zei: ‘Ja, mijn moeder is overleden en hierdoor ben ik weer gaan gebruiken. Ik ben erg gevoelig.’ Ik vervolgde: ‘Ja, je wilt die gevoelens dempen.’ De jongeman knikte en keek naar zijn spierwitte sportschoenen. Ik zei: ‘Je mag emoties voelen en verdrietig zijn.’ Hij keek me aan en vervolgde: ‘Nou dat voelen is zo verdomd moeilijk. Door drugs te gebruiken voel ik me wat beter. Ik ruim deze troep hier effe op.’ De papiertjes propde hij in zijn broekzak. De jongeman liep naar zijn scooter, startte deze en scheurde er met piepende banden vandoor.

GEK KEN WERK

Paulien

Door **Gerard Lohuis** Illustratie **René Meertens**

Paulien wordt aangemeld bij de GGZ omdat haar ouders in haar dagboek hebben gelezen dat ze met zichzelf geen raad meer weet. Ze overweegt om haar leven op te geven. Ze is 19 en lijkt nu al op een doodlopend spoor te zijn aanbeland. Via de huisarts wordt een eerste kennismaking geregeld. In dit gesprek zijn met name de ouders aan het woord. Begrijpelijk want zij hebben aan de bel getrokken en zijn ongerust. “Er moet iets gedaan worden want zo kan het niet langer” en “wat hebben wij niet goed gedaan dat ze zo ongelukkig is”. Zinnen waarin de onmacht zich ophoopt. Ik zie hoe de machteloze uitdrukking op het gezicht van Paulien toeneemt. Iedereen lijkt iets te willen, er moet van alles gebeuren. “Ze heeft toch recht op hulp, u moet iets doen?” Deze laatste opmerking komt van moeder die even ervoor al heeft gemeld dat ze Paulien altijd aan alle kanten heeft gestimuleerd om het beste uit haarzelf te halen. Haar dwingende, goed bedoelde zorgen, zeggen alles over de druk die Paulien ervaart. Op school heeft ze de grootste moeite om het niveau te halen en wordt ze aan alle kanten ondersteund door goedwillende docenten, omdat Paulien zo verschrikkelijk haar best doet. Huiswerkbegeleiding is geen punt, het is er. Op Instagram leest ze van alles over het succes en vloggers pushen jongeren om een kledinglijn en bijbehorende geurtjes uit te proberen. In winkels liggen de schappen met prachtige producten op haar te wachten en schreeuwende reclameboodschappen willen haar verleiden tot een volgende aanschaf. En nog erger: iedereen lijkt wel een uitgesproken mening te hebben. Haar app staat

continu aan en vriendinnen posten de ene na de andere boodschap. Iedereen duikelt via allerlei media haar ‘hoofd binnen’ waarin het langzamerhand op ‘overload’ staat. Ze vraagt zichzelf af wat er mis is met haar en waarom ze niet doodgewoon gelukkig kan zijn. Zoals iedereen. Ondertussen vechten landen in Europa een oorlog uit, komen berichten over seksueel misbruik binnen en liegen wereldleiders omdat ze niet herkozen worden. Er zijn groepen die een mening verkondigen die volkomen onnavolgbaar zijn en vechten de autoriteiten aan die mensen manipuleren. Populaire presentatoren en muzikanten lijken toch niet zo betrouwbaar en de rijken op de wereld worden alsmaar rijker en de armen moeten naar de Voedselbank.

En Paulien ... die zit nu tegenover me en is aan het verdrinken in een wereld die gedomineerd wordt door (social) media, computergestuurde contacten en bovenal een wereld die vooral tot consumptie aanzet. De nieuwste look, de beste gadget of de nieuwste telefoon met nog meer mogelijkheden. Het is een lawine die over haar heen komt en waarin iedereen het beste met haar voor heeft. Alleen zij zelf nog. Waarom draait ze de sleutel tot zo’n wereld niet gewoon om en stapt ze naar binnen? Misschien omdat ze voelt dat ze iets anders nodig heeft. Maar daar lijkt geen route voor te zijn op je 19e in een wereld waarin presteren en meedoen om niet buitengesloten te worden, het belangrijkste lijken te zijn.

Gerard Lohuis is sociaal-psychiatrisch verpleegkundige bij BuurtzorgT

Mea sententia

Door Rudy Vane

NOOIT TE OUD OM TE LEREN

Wie had dat gedacht, dat ik op m'n 57ste nog zou gaan studeren voor een carrièreswitch. En zeker na het stukje dat ik hier eerder schreef onder de titel 'Liever gelukkig dan een betaalde baan'. Maar misschien kan ik ook gelukkig worden met een betaalde baan, als die maar bij me past. En die kans krijg ik nu. De gemeente stelt mij in de gelegenheid een cursus van 4 maanden te volgen om junior Java Developer te worden. Klinkt eigenlijk wel leuk, junior, voel ik me meteen een stuk jonger.

Deze cursus volg ik bij Code Gorilla, hier in Stad. Niet zomaar een bedrijf, maar een sociale onderneming die mensen met een afstand tot de arbeidsmarkt nieuwe kansen biedt. Binnen de Tech-branch is het nog steeds voornamelijk een mannencultuur, maar Code Gorilla probeert ook vrouwen enthousiast te maken voor dit mooie vakgebied.

Nu is het voor mij niet zo gek dat ik de computerkant op wil. Al vanaf mijn 15e, begin jaren '80, ben ik met computers bezig. De middelbare school waar ik zat was een van de eersten die een computerlokaal hadden waar leerlingen mochten oefenen met computers. En voor de jongeren onder u, die computers waren niet te vergelijken met die van nu. Mijn eerste homecomputer, zoals die toen genoemd werden, had slechts 16k intern geheugen. En dan heb ik het niet over de opslag, want die zat niet intern. Nee, waar wij onze bestanden opsloegen was een cassettebandje, zo een waar vroeger ook muziek opgezet werd. Je moest zo'n bandje dan ook niet met geluid aan afspelen, want dan hoorde je alleen maar piep- en kraakgeluiden. Als hobby ben ik altijd met computers bezig geweest. Toen internet beschikbaar kwam voor de gewone man stond ik vooraan om een aansluiting te nemen. Websites maken deed ik 25 jaar geleden al. Maar alles wat ik deed had ik mezelf aangeleerd. Nooit een officiële cursus gevolgd. En dan kun je zoveel weten en kunnen, zonder papiertjes word je niet aangenomen.

Daarom ben ik blij met deze kans. Als het lukt om een baan te krijgen kan ik eindelijk uit de bijstand, ben ik niet meer afhankelijk en kan ik nog nuttig zijn op de arbeidsmarkt. En kan ik hopelijk nog 10 jaar gelukkig zijn mét een betaalde baan!

KOKEN MET EEN MISSIE

Mindful genieten

Door Lydia Tuijnman

Lopen met de hond kan een helse opgave of een mooi avontuur zijn. Dat hangt niet alleen van het weer af, de toon van onze innerlijke stem bepaalt veel. Verongelijkt of vrolijk gestemd, dat maakt een wereld van verschil.

Zo zetten we ons vandaag met een blij gemoed aan echt monnikenwerk: garnalen pellen. Hierbij is een ernstige waarschuwing van kracht. Wie ooit de sappige, zoet-zilte zelf gepelde garnaal heeft geproefd haalt daarna levenslang zijn neus op voor de exemplaren die een lange vrachtenwagenreis naar laagbetaalde pellers maakten en bestrooid met conserveringsmiddelen weer naar ons terugkwamen.

Het beste koopt men een kilootje ongepeld, of meer natuurlijk, als de portemonnee het toelaat. Men zet zich aan tafel met goed gezelschap. Biertje erbij. Krant uitgespreid op tafel. De rijke oogst erop uitgestort. Goede raad van de garnalenvisser die ik ken, niet direct uit de koeling pellen, maar eerst een uurtje of anderhalf laten chamberen. En dan, al keuvelend en dappend, de beestjes uit de schil helpen. Ervaren pellers doen zo anderhalf kilo of twee in een uur. De pletters, rukkers en kneuzers onder ons doen er goed aan hen nauwkeurig te observeren, en indien nodig te vragen de handelingen in slow motion te herhalen.

Garnalen eten behoeft eigenlijk geen instructie. Ik vind ze het lekkerst met een kwak Belgische mayonaise, wat citroensap, peper en vers gebakken brood. Waar ik woon gaan ze op het roggebrood, met boter en een gebakken eitje. Of wordt de gebakken platvis er rijkelijk mee bestrooid. En dan genieten, zo *slow* en *mindful* als het maar kan.

KOM MAAR OVER DE BRUG

Door Liz Dijk Fotografie Kevin Bekkering

Bij de allereerste locatie Heerenveen staat op een prachtige locatie naast de brug het Aanloophuis. Het heet heel toepasselijk Oer de Brêge. Ook toen het Aanloophuis nog op een bovenverdieping van een woning zat, heette het al zo. Daar was geen brug te zien, maar (en nog steeds) ging het over een figuurlijke brug. De brug die men over mag komen voor steun, een praatje of een spelletje. Het ontstaan van het Aanloophuis heeft ook een brug geslagen tussen verschillende kerkgeledingen in Friesland, een samenwerking. Iedereen die steun nodig heeft is van harte welkom als de vlag uithangt.

De allereerste avond in de Europalaankerk in 1989 kan Dick Kleinhesselink zich nog goed voor de geest halen, hij is oprichter en vrijwilliger van het eerste uur. 'We legden het plan voor aan de gemeente en hadden diezelfde avond nog vijftig vrijwilligers geworven. Vanaf toen zijn we gaan inroosteren, elke dienst één man en één vrouw, en hebben we de huisregels opgesteld. Het plan is ontstaan vanuit het gevoel van christen zijn. We wilden een laagdrempelig Aanloophuis bewerkstelligen geleid door bevlogen vrijwilligers. Mensen die wat over hebben voor de medemens die het moeilijker heeft, alleen of eenzaam

is.' Douwe Annema, ruim twintig jaar vrijwilliger met zeer uiteenlopende taken, geeft aan dat het omgaan met de gasten energie geeft. 'De oprechtheid en de integriteit van gasten en vrijwilligers is ontroerend en belangrijk. Dat raakt je.'

Ruimte

'Het Aanloophuis is door en voor echte mensen ontwikkeld. Het is ontstaan omdat we als christenen verder wilden kijken dan de kerken. We hebben de woning bewust niet naast een kerk staan om de drempel te verlagen: iedereen is welkom. 'De woning bij de brug met diepe tuin is destijds bekostigd door verschillende kerkgeledingen met een renteloze lening. Het is bedoeld als een neutrale, veilige plek voor ontmoeting. We willen tegemoetkomen aan de intrinsieke behoefte van de mens om met andere contact te maken. We willen in onze huiskamer een familiegevoel uitdragen en opkomen voor, en ruimte bieden aan de medemens en daar aandacht voor hebben. Een leven te hebben met en vóór anderen is de moeite waard. We hebben dan ook nooit een televisie aangeschaft. We willen dat er ruimte is voor échte aandacht voor de ander: Wat beweegt je, wat houdt je bezig. Een gezamenlijke, gezellige avond beleven. In principe is er ruimte voor iedereen die aan komt lopen, maar er is wel een uitzondering. Is iemand beschoonken of heeft iemand duidelijk iets gebruikt als drugs, dan weigeren we

Er zijn voor een ander geeft bestaansrecht

Activiteiten

‘Er is een gezellige woonkamer ingericht met een grote kring van leunstoelen en een bank. Dit geeft meteen een veilig gevoel om erbij te komen zitten. Samen beginnen we de avond met een kopje koffie of thee. Het eerste kopje koffie is gratis. We schenken geen alcohol en roken moet buiten gebeuren.

‘We hebben avonden waar we met elkaar zitten en in gesprek gaan. Er zijn spelletjesavonden waarop we dammen/schaken, kaarten, bingoën en sjoelen. Bij mooi droog weer kunnen we jeu de boules spelen in de tuin. Evangeliseren is niet het doel, maar we willen de gasten door het jaar heen wel vertrouwd laten raken met zingeving. Zo vieren we wel Pasen en kerst bijvoorbeeld en houden we ook een moment van stilte bij het eten. Er wordt ook een psalm of vers voorgelezen af en toe. Er ontstaat als het ware een eigen oecumene. Ook de andere jaarlijkse feesten worden gevierd zoals sinterklaas en oud en nieuw. De tradities van het (kerkelijk) jaar kunnen bijvoorbeeld structuur bieden. Een houvast.

‘Elke week kunnen de gasten zich inschrijven voor een warme maaltijd op donderdag. Deze activiteit wordt beurtelings verzorgd in het Aanloophuis en een kerk verderop.’

Bestaansrecht

‘Er zijn voor een ander geeft bestaansrecht. Wij zijn er met een grote groep mensen mee bezig.

We draaien per maand op zo’n vijfenveertig vrijwilligers.

‘Er wordt veel werk verricht voor en achter de schermen.

Er is een stuurgroep en een bestuur, een PR groep, er zijn mensen die koken, maaltijden organiseren, vieringen regelen, er worden boodschappen gehaald, diensten op de aanloopavonden verzorgd en er komt twee keer per jaar een boekje uit met verslagen.

‘We kunnen voortbestaan door donaties van kerken uit collectes. De PR groep verzorgt lezingen in kerken en de opbrengst van de collecte is dan doorgaans voor ons huis.

‘Er zijn ook sociale initiatieven van bedrijven, onder meer een bloemenzaak en een slager. Zij verzorgen belangeloos iets gezelligs of lekkers bij de vieringen. Al met al zet zo’n sociaal initiatief veel mensen in beweging.’

Toekomst

‘Hoe het verder zal gaan in de toekomst? We hebben inmiddels een tekort aan vrijwilligers en het lijkt erop dat dit niet wordt aangevuld. Krijgen we de bemensing rond in de toekomst? Wij zijn van mening dat de maatschappij juist in de huidige tijd grote behoefte heeft aan dit soort initiatieven. De maatschappij lijkt steeds vluchtiger te worden in contact, we verdwijnen al snel in een beeldschermje.

Een zorgelijke ontwikkeling. Onze vrijwilligers verouderen, we zouden heel blij zijn met een jonge aanwas met een jongere energie. Af en toe hebben we stagiaires vanuit de banenmarkt van de NHL in Leeuwarden. Dat is ons goed bevallen. We selecteren de vrijwilligers op een open houding, een respectvolle omgang. Een vrijwilliger wordt voorgesteld aan de stuurgroep en zou mogen proefdraaien en daarna bepalen we of we bij elkaar passen.’ ♦

WERK IN UITVOERING

Mooi door Dennis

Door **Wietske Aupers**

Fotografie **Marinus Hillenga**

Voorzichtig en trefzeker, gaan de vingers van Dennis Verbeek (27) over een plaat met klei. Op de kleiplaat ligt een bordje en met een stokje prikt hij daar gaatjes omheen, zodat een nieuw bordje ontstaat. Hij is blind, maar aarzelt vrijwel niet. Hij draait oud en nieuw bordje samen om en overhandigt het aan Regina, zijn begeleidster. Zij duwt het nieuwe bordje nog even stevig aan in het oude, zodat het een mooie holle vorm krijgt. Vervolgens strijkt ze het glad met een rubberen schijfje. Nu kan het worden gebakken. Dennis maakt de bordjes voor de stichting ZOdieZIJN, die het label *Mooi door mij* beheert. De producten die onder deze naam worden verkocht, zijn gemaakt door mensen met een verstandelijke of lichamelijk beperking, of zoals Dennis, beide. De makers doen hun werk gewoon op de plaatsen voor dagbesteding van diverse zorgcentra. ZOdieZIJN zorgt ervoor dat de spullen goed verkocht worden. De locatie waar Dennis zijn bordjes maakt is Kaarsenmakerij Moaisa, van zorginstelling Alliade in Stiens. Zoals de naam al aangeeft worden daar vooral kaarsen en fakkels gemaakt. Niet iedereen bij Moaisa werkt voor ZOdieZIJN, alleen de mensen die dat leuk vinden en het aankunnen, zoals Dennis. Enthousiast vertelt hij: ‘Ik vind het zó leuk dat we hier een aantal weken geleden 300 kaarsen hebben ingepakt en dat die gewoon in winkels verkocht worden.’ Kaarsen inpakken is een van de dingen die Dennis graag doet. Maar ook het maken van kaarsen geeft hem veel voldoening. Het mooiste vindt hij fakkels maken, ‘omdat je dan met z’n allen bezig bent. Je vormt een soort lopende band.’ Dennis en zijn collega’s zijn soms zo gemotiveerd bezig, dat ze liefst een kortere pauze zouden houden. ‘Dan ben je zo lekker bezig, dat je niet weg wil.’

Soms worden Dennis en zijn collega’s door ZOdieZIJN verwend. Recent zijn ze naar een restaurant geweest, waar de koks altijd aan de gasten vertellen hoe het eten is bereid. Dennis en zijn collega’s mochten dit keer aansluiten en vertellen hoe de bordjes, waarvan de gasten aten, door hen zijn gemaakt. Dennis denkt er met plezier aan terug.

KUNST OP STRAAT

De stadsomroeper

Door **Natalja Oosterbaan** Fotografie **Frits Blom**

“Boeren, Burgers, Buitenlui!” Op de Wheem in Meppel doen de stadsomroeper en zijn bel het winkelend publiek plots stilstaan. Met heldere, luide stem en in middeleeuwse kleding vervolgt hij: “Uit het kindercircus is vanmiddag een gele leeuw ontsnapt. Er is een beloning uitgelooft voor eenieder die informatie kan geven over de verblijfplaats van de leeuw. Hoort, hoort. Zegt het voort!”

Stadsomroepers zijn eigenlijk niet meer van deze tijd. Wij krijgen ons nieuws vooral via de krant, de televisie of het internet. Maar vroeger waren het de stadsomroepers die ervoor zorgden dat de ongeletterde bewoners van dorpen en steden op de hoogte werden gebracht van nieuwe wetten, geboortes, overlijdens of beslissingen van de machthebbers. Deze lopende nieuwspresentatoren verdienden geen vast loon, maar werden betaald voor elke aparte aankondiging die ze maakten. Vaak ging het om overheidsberichten, maar soms maakten ze ook commerciële reclame. Denk aan de aankondiging van een rondreizende wonderdokter of aan aankomende markt. Soms brachten stadsomroepers slecht nieuws, zoals bekendmakingen van oorlogen, mislukte oogsten, verhoogde belastingen of verboden (plas niet in het kanaal de dag voordat de bierbrouwers er hun water uithalen om bier te maken) en daarmee liepen zij het risico de woede van de bevolking over zich af te roepen. Daarom waren ze bij wet beschermd en was het fysiek aanvallen van een stadsomroeper koninklijk verraad. Het bekende Engelse gezegde *Don't shoot the messenger* (geef niet de boodschapper de schuld) is dan ook ontstaan als gevolg van dergelijke aanvallen op stadsomroepers. Wanneer de aankondiging gemaakt was, dan werd de uitgeschreven boodschap ook aan een publieke deurpost opgehangen en dan was het nieuws officieel “gepubliceerd” en gingen wetten ook direct in werking. Dit gebruik heeft er later weer toe geleid dat veel kranten zichzelf variaties op *The Post* noemden.

Gelukkig is de stadsomroeper nog niet helemaal verdwenen. In Engeland kondigt hij nog altijd koninklijke gebeurtenissen aan. In Nederland zijn er ook nog zo'n zesentwintig actief, vaak op concoursen. In Winschoten is er het gehele jaar een aanwezig en in Meppel zijn zelfs meerdere stadsomroepers. Jan Vos loopt in levenden lijve rond, terwijl een groot bronzen beeld van Jan Krikke in het centrum de back-up verzorgt. Dag en nacht, in weer en wind, ziet hij toe op de veiligheid en informeert hij de inwoners van Meppel over de laatste nieuwtjes. Ga maar bij hem zitten en luister goed. En pas op voor de leeuw.

WORSTJES VAN KLEI

Door **Saffira Rijkee**

Dochter van 10 zit in een hoekje van de bank te huilen. Ze heeft iets gezien of gehoord over de vleesindustrie en ik moet direct beloven dat ik haar tante een bericht stuur: zij eet zaterdag, op de verjaardag van neefje, vegetarisch. Nooit eet ze nog vlees. Zusje van 7 huult al gauw met haar mee en is terstond ook vegetariër. Net als grote zus van 21. Zij eet al bijna drie jaar geen vlees meer, met volle overtuiging.

Bij jongste dochter wankelt die overtuiging nog wat, zo blijkt op de verjaardag, drie dagen later. Er staat worst op tafel. ‘Hierna ben ik echt vegetariër!’, verkondigt ze met een mond vol. Dochter van 10 rolt met haar ogen. Zij wankelt pas een week later, als ik haar bladerdeeg met knakworstjes voorzet - een van haar favorieten - en het vertrouwde worstje op een roze stukje klei lijkt en zo te zien ook zo smaakt. ‘Misschien word ik flexitariër’, zegt ze. Ze heeft haar research gedaan.

Dat ik steeds herhaald heb dat ik het heel erg lief van ze vind dat ze geen dieren meer willen eten, dat ze groot gelijk hebben maar dat minder vlees eten ook al heel goed is, dat ze echt niet slecht zijn als ze toch af en toe nog vlees eten en dat ze altijd als ze wat ouder zijn kunnen besluiten vegetariër te worden, heeft ze misschien de ruimte gegeven van hun ideaal af te stappen. Ze nemen de ruimte. We eten thuis weinig vlees, oudste dochter is tenslotte vegetarisch, maar knakworstjes moeten voorlopig knakworstjes blijven.

Jongste dochter vertelt er nog wel regelmatig over, dat zij nu vegetarisch is. In het bejaardentehuis in Winsum, op bezoek bij oma-oma, is zij altijd de eerste die vraagt of ze iets lekkers mag. Omdat oma-oma het zelf niet meer kan, trekt ze de koelkast al open.

‘Yes! Wifi-worstjes! Hierna ben ik écht vegetariër!’

S
T
O
P

D
E

T
I
J
D

Derde dak- en thuislozenproject CSG Augustinus

Door **Arnold de Meijer**

In het vorige nummer van straatmagazine De Riepe werden de commentaren en columns van de havo-4 leerlingen van de CSG Augustinus gepubliceerd als onderdeel van hun dak- en thuislozenproject. In dit nummer het vervolg en gedichten.

Reflectie

Zoals elk voorgaande project, wordt ook dit project afgesloten met de door leerlingen geschreven reflectieverslagen. Een aantal opmerkelijke resultaten willen we u als lezer niet onthouden.

‘Als ik nu een dakloze zie lopen, dan ga ik er veel meer over nadenken en vraag ik me af wat er misschien gebeurd is. Misschien durf ik de stap te zetten en durf ik te vragen naar zijn verhaal.’

‘Dit project heeft mij laten zien dat daklozen veel meer zijn dan gewoon maar vieze mensen die wat rondzwerven. Daklozen verdienen een opvang en een slaapplek. Achter iedere dakloze zit een verhaal, vraag soms eens hoe het met hem of haar gaat, dat maakt zijn of haar dag ook een stukje leuker. Dus veroordeel nooit iemand op hoe hij eruitziet want dat zegt vaak niets over het innerlijk of over wat iemand heeft meegemaakt. Het is goed om aandacht te geven aan de mensen die het minder hebben. Een keer niet alleen maar aan jezelf denken. Want ook al ben je dakloos, je bent zeker niet waardeloos!’

‘Ik vind dat meerdere scholen in Nederland dit project moeten doen om meer inzicht te krijgen in daklozen. Hierdoor gaan mensen misschien eerder een dakloze persoon helpen. Dan krijgen de dakloze mensen misschien ook een wat beter leven. Ieder leven telt. ‘En de redactie van straatmagazine De Riepe, die probeert om dak- en thuislozen een stem, een gezicht en een platform te geven, daar sluiten we ons graag bij aan. Elk leven doet ertoe, elk leven telt.’

Samuel

Samuel, rare man
Met zijn gitaar en bakje bami
Selamat makan zegt hij dan
Samuel van de Westerhaven
Elke dag een praatje met mensen maken
En muziek spelen op straat
Soms vraag ik mij af hoe het met hem gaat
Olav Reigersberg, h4d

Kou

In de kou, leeg en alleen
kerstlichtjes, zo mooi & licht

alle mensen om me heen
zo gezellig en warm
maar ik heb dat niet

sneeuw, want het is winter
terwijl ik hier lig

zo koud en alleen
met alle mensen om me heen
Quinty Schaafsma, H4b

Langslopen

We lopen langs ze
We doen alsof ze niet bestaan
Daklozen zijn ook mensen
Als je erover nadenkt
Is het eigenlijk niet eerlijk
Hoe we langslopen en doorgaan
Linde v/d Hilst, h4a

Koffie

De geur van thuiskomen, is als sterke koffie.
De warmte die door mijn lijf rilt.
Je raakt het niet aan, moet voelt het wel.

Aan de eettafel, starend om me heen.
Een volle tafel met lege stoelen.
Net een steen tussen diamanten.
Of de maan tussen de sterren.

Een ander gevoel dan thuiskomen.

Donkere steen die het licht ziet,
niet door de vele diamanten,
maar door de geur van koffie.
Zahraa Mehdi, H4b

Zaterdag
Er zit een oude man.
alleen in een drukke stad
Hij is omringd.
door allerlei winkels en mensen,
en de geur van lekker eten,
standaard voor een zaterdagmiddag

18:00
De winkels zijn dicht
De stad wordt langzaam rustiger
Niet meer de drukke stad
zoals zaterdagmiddag
De mensen zijn weg
en zo dus ook het geruis
De mensen,
die zijn lekker naar huis.
Dishayra de Sousa, h4c

30 plekken leeg

Eerder als ik langs een dakloze liep, maakte ik geen oogcontact en liep ik snel door. Nooit dacht ik na over hun leven, want waarom zou ik, het is toch hun schuld dat ze nu hier op straat zijn? Net als veel mensen had ik een oordeel over daklozen, alleen omdat ik mij niet in hen kon plaatsen. Ik heb een warm huis en elke avond warm eten op tafel. Ik begreep niet dat dit een enorme luxe is. Ik ben zeker niet rijk, maar ik sliep wel elke avond in een warm bed met dertig knuffels om mij heen, Ik wist dus dat de grootste reden voor dakloosheid problemen in de jeugd zijn, en het vaak niet compleet hun schuld is. De warmte die ik had, was bij hen kou. De mensen om mij heen bij hen schaduwen, in hun bed, dertig plekken leeg. Wij als mensen zouden meer na moeten denken over hoe goed wij het eigenlijk hebben en meer begrip tonen voor degenen die het niet zo hebben.
Resa Jonker, h4b

Toch een plek voor jongeren

Een paar jaar geleden werkte mijn stiefmoeder bij het Samenhuis in Groningen. Er waren een paar jongeren die mijn stiefmoeder weleens meenam naar ons huis. Ik was toen een jaar of 12 en de twee jongeren die weleens bij ons kwamen waren ook rond die leeftijd. Ik woonde toen in Haren. Als een van die jongeren kwam, gingen we meestal spelletjes doen of wat lekkers halen in het dorp. Ik vond het altijd wel gezellig als ze kwamen en ik ging meestal ik ook mee om ze aan het einde van de dag weer naar het Samenhuis te brengen. Het Samenhuis is een huis waar kinderen wonen die niet meer thuis kunnen wonen. Ik vond het wel aangrijpend om

de kamers van de kinderen in het Samenhuis te zien, want de kamers waren niet supergroot en er stonden bij sommigen ook niet veel spullen. De jongeren konden niet altijd veel spullen in de kamer hebben, omdat ze deze kapot maakten als ze boos waren. Ik vond het heel erg dat die kinderen zo'n vervelende jeugd hadden dat ze niet meer thuis konden wonen. Ik kan me het niet voorstellen om ergens anders te wonen dan bij je ouders thuis. Met sommige jongeren van het Samenhuis is het goed gekomen, die hebben nu wel een beter leven, maar niet iedereen heeft zo'n moeilijk jeugd goed kunnen verwerken.
Jasmijn Westerhof, h4d

Overleven

Verslaafden, op straat zwerfend, uit prullenbakken etende; dit is waar je vaak aan denkt als je het woord daklozen hoort. Maar als je er goed met de daklozen over praat kom je erachter dat dit helemaal niet het geval is. Je ziet dat het iedereen kan overkomen: van jonge mensen tot oude mensen, van mensen met een goede baan tot werklozen. Hierdoor kom je er ook achter dat al deze geruchten en vooroordelen over de daklozen helemaal niet kloppen. Deze mensen zijn vaak hele normale mensen en doen hun best om te overleven.
Binck Bos, h4e

Samen lunchen?

Dakloos zijn heeft grote invloed op je leven. Je voelt je vaak erg alleen, en terwijl er best veel daklozen zijn. Deze mensen zijn dan ook eenzaam, ik vind dat we daar meer aan moeten doen. We zijn allemaal wel eens alleen, maar echt eenzaam zijn we niet. Na werk of school gaan we allemaal naar huis, weer terug naar de familie. Als dakloze ben je de hele dag al buiten, s 'nachts misschien in een opvang maar daar kun je niet de hele dag blijven. In de ochtend en middag krantjes verkopen op straat en eten kopen met het geld dat je hebt verdiend. Een paar keer praten met vreemde mensen op straat zou je al veel minder eenzaam laten voelen. Laten we met zijn allen gewoon even vaker een praatje maken met iemand die je tegenkomt op straat of nog even. We kunnen bijvoorbeeld een lunch organiseren voor de daklozen en dan ook andere mensen uitnodigen. Zo kunnen ze meer begrip krijgen voor daklozen, want je merkt wel dat er een taboe op ligt. Op straat als er een dakloze zit kijk je vaak maar heel even, want 'staren is onbeleefd'. Het voelt raar om te lang te kijken, maar je kunt ook even hey of goeiemiddag zeggen. Deze lunch kan bij een opvang en ik denk dat er dan hele leuke en gezellige gesprekken kunnen komen. Zo kunnen we met zijn allen de dakloze zich een stuk minder alleen laten voelen.
Anna de Vries, h4e

Romeo en Juliet

Door **Gerlinde Spaan**

Hij veegde de tranen van zijn wangen. Het zat erop. De uitspraak luidde drie jaar onvoorwaardelijk voor het medeplegen van drugshandel. De rechtbank heeft op basis van het dossier geconcludeerd dat er sprake was van een nauwe en bewuste samenwerking en dat er opzet op die samenwerking was, om er voordeel mee te doen. In formele taal heet dat zo, hij heeft het anders ervaren. De jongens waarmee hij opgroeide, waren zijn familie. En binnen de familie ga je

mr. Gerlinde Spaan is straf- en jeugdrechtsadvocate bij Spaan Advocatuur te Groningen.

voor elkaar door het vuur. Zo zit het. Zij veegde de tranen van haar wangen. De uitspraak luidde drie jaar onvoorwaardelijk voor het medeplegen van drugshandel. Ze was schuin achter hem gaan zitten in de zittingszaal. De chemie was nog steeds voelbaar toen hun blikken elkaar kruisten. Ze had geweigerd langs te komen in de gevangenis. Schaamte is wat ze voelde. Maar bedrog en teleurstelling vochten in haar gekwetste ziel om de eerste en tweede plaats. Zij groeide op aan de andere kant van de stad. Ging naar goede scholen en had inmiddels een universitaire titel. Hun eerste ontmoeting was magisch. “Opposites attract”. Zij wist niets van die wereld waarin hij zich bevond. Hij liet ‘t maar zo.

Ogen ontmoetten elkaar. De chemie bleef hangen en steeg op in de zittingszaal. Opgestegen ver boven iedereen uit. Hij dacht, ik ben niet eerlijk geweest. Ik heb je pijn gedaan. Spijt heb ik iedere dag. Ik zat zo klem in die wereld. Ik kon er niet uit komen. Ik had schulden van hier tot Tokio. Mijn straf is terecht. Ik wil niet in hoger beroep. Als ik de klok terug kon draaien, dan deed ik dat. Soms moet er iets ergs gebeuren om te beseffen waar het eigenlijk om draait in het leven. Hij wist het nu. De liefde.

Ogen ontmoetten elkaar. De chemie bleef hangen en steeg op in de zittingszaal. Opgestegen ver boven iedereen uit. Zij denkt hoe heeft het zover kunnen komen. Waar ging het in Gods naam mis? Ontgoocheld is ze. Ze wist van niets, een compleet dubbelleven is voor haar verzwegen. Achteraf viel het haar wel op dat hij minder spraakzaam was en ook in haar bijzijn vaak in gedachten afwezig was. Alles had ze voor hem over. Het was niet genoeg. Het deel dat het fundament is van een relatie werd op de dag van de aanhouding kapot gemaakt. Vertrouwen.

De blik bleef hangen. De tranen maakten plaats voor een glimlach. Bij hem. Bij haar. Het is pas voorbij, als het echt over is.

Vaarwel, vaarwel! ‘t Verdriet van ‘t afscheid is zo zoet, dat ik ‘t vaarwel herhaal tot d’ ochtend ons begroet. (Romeo and Juliet (1595) Act II, sc ii, William Shakespeare)

Sanne

Op een avond werd ik gebeld door mijn bank. Het was Sanne van team 7, dat ging over fraudebestrijding en internetcriminaliteit. Ze sprak niet luid, maar wel duidelijk, want ik stond op de radar van een groep geldwolven. Dezelfde middag had ik namelijk mijn telefoonnummer doorgegeven aan de Kamer van Koophandel, na een mail waarin stond dat ik een nieuwe digitale sleutel moest aanvragen. Dom van mij, want de echte Kamer van Koophandel stuurde aansluitend een bericht over praktiserende internetoplichters. Ik belde dus meteen mijn bank, om de situatie uit te leggen.

Was er volgens bankmedewerker x toen geen man overboord, nu belde Sanne me om te melden dat de situatie ernstig was. Eerste vraag die ze stelde was met wie ik vanmiddag had gebeld. Geen idee natuurlijk. Sanne begreep dat, maar zei dat het wel slordig was dat de betreffende collega zijn naam niet duidelijk had genoemd. Was het misschien Frans? Ze had intussen andere collega’s geraadpleegd, omdat het net om mij heen zich mogelijk zou gaan spannen. Team 7 had namelijk al gezien dat ene Mohammed (kan ook Mehmet zijn) had gepoogd onder valse voorwendselen contact met mij op te nemen. Sanne ging mij dus helpen, wat ik eerst heel aardig en daarna zelfs heel goed van haar vond. Haar Gooise tongval gaf me ook een vertrouwd gevoel. Dit was iemand die van aanpakken wist en criminelen te slim af was. Misschien was het ook een mooie vrouw, maar dat wist ik natuurlijk niet zeker.

Logisch dus dat Sanne mij vroeg om allerlei transacties te doen. Voordat u nu roept: ‘Jaap, sukkel!’ vertel ik u dat oplichten als werkwoord een zaak van vertrouwen is. Daders kletsen je een tunnel in en ontnemen je daar je richtingsgevoel. Het is alsof iemand je waarschuwt niet met balletje-balletje mee te doen, maar ondertussen de beurs uit je achterzak vist.

Pas toen ik had opgehangen, zag ik het licht weer en realiseerde ik me dat Sanne mij had bestolen. Aansluitend belde ik dus maar weer mijn bank. Er was nu wel een man overboord, maar medewerker Cees kon goed luisteren en samenvatten. Een half uur later - het was inmiddels 23:25, Sanne vierde haar overwinning waarschijnlijk in de kroeg - belde hij om te zeggen dat het gestolen bedrag zou worden vergoed. Dat luchtte op, want u zult begrijpen dat het niet om een paar tientjes ging.

JAAP KROL

Stichting Straatmensen Nijmegen **Geen eendagsvlieg**

Door **Liz Dijk** Illustratie **Robby Bakker**

‘We zijn druk bezig, want we hebben iets te vieren!’ roept Margriet Derksen. ‘Onze stichting Straatmensen (voor straatmensen) werd op 18 juni 2001 opgericht en begon met het koffieschenken aan dak- en thuislozen in het Kronenburgerpark. Dit initiatief werd destijds genomen door ex-daklozen. Inmiddels is de stichting al bijna tweeëntwintig jaar actief en uitgegroeid tot een vrijwilligersorganisatie met zo’n tachtig vrijwilligers uit alle lagen van de bevolking. Vijf dagen per week worden er maaltijden en lunchpakketten uitgedeeld.

En daar zijn we trots op zegt Margriet Derksen. Margriet is PR-medewerkster en onderhoudt contacten met de gemeente en andere betrokken organisaties. De stichting draait volledig op donaties. ‘We krijgen geen subsidies en hoeven ook geen verantwoording af te leggen aan bijvoorbeeld overheidsinstanties. We houden de eigen broek op door particuliere giften en met steun van organisaties. Een belangrijk onderdeel van ons werk is het maaltijdproject: het bereiden en uitdelen van warme maaltijden en verstrekken van lunchpakketten voor dak- en thuislozen. We staan op een vaste plek in de stad, in eerste instantie drie keer per week, maar sinds de coronaperiode structureel vijf keer.

Menselijkheid

Het uitdeelpunt van maaltijden is op een vaste plek in hartje centrum van Nijmegen. Deze plek is meer dan alleen een plek om eten te halen, het is een veilige plek voor de daklozen, een veilige haven. Daklozen krijgen onder het genot van een kopje koffie of thee, de ruimte om een praatje te maken. Zelfs een meegebracht biertje kan worden genuttigd. We zijn ook aangehaakt bij het Nijmeegse daklozenoverleg. We bespreken daar met de wethouder de actuele situatie en ontwikkelingen. Daaruit is een jaarlijkse prachtige verwendag ontstaan. Iedereen wordt een dag lang compleet in de watten gelegd door, bijvoorbeeld een pedicure, een kapper of er wordt een tekening gemaakt door een karikatuurtekenaar. We regelen lekkere soep en als

afsluiter eet iedereen met elkaar een frietje. Wat ook leuk is om te noemen zijn de stadswandelingen die georganiseerd worden door De Vagebond uit Driebergen. (Ex-)dak- en thuislozen laten tijdens een wandeling van anderhalf uur zien hoe het leven op straat eruit ziet en waar het zich afspeelt. Onlangs is er een wandeling georganiseerd voor de koks van de stichting langs verschillende locaties, schuil- en slaapplekken van daklozen. De stichting helpt daarnaast zo nodig mee aan een uitvaart. Daklozen hebben vaak geen familie meer in beeld. Op de begraafplaats staan metalen bomen als monument om overleden dak- en thuislozen in Nijmegen te herdenken. ‘We verzorgen dan op een eenvoudige manier wat koffie, thee en koekjes en houden soms, in afstemming met de straatpastor, een kort praatje.

We zijn trots en we gaan door!

Samen

‘Het is belangrijk om te blijven benadrukken dat het een SAMENwerking is. Voor anderen belangrijk zijn, maakt dat iemand zijn zelfvertrouwen terugkrijgt. Wanneer mensen merken dat ze belangrijk en waardevol zijn, keert het zelfrespect en zelfvertrouwen terug. Dit geldt voor ieder mens, uit welke laag van de bevolking dan ook. Samen kun je veel meer dan alleen. Via sociale projecten klimmen mensen op, vinden hun zelfrespect terug en krijgen steeds meer regelmaat en contact met anderen. Een man die veel bij ons kwam ging op een gegeven moment bij een sociale voetbalgroep. Hij is daardoor een ander mens geworden en opgeklommen. Hij moest natuurlijk op tijd komen, samenwerken, trainen, douchen. Hij maakte daar veel stappen vooruit en kreeg een schouderklopje en zelfvertrouwen. Deze man is echt opgebloeid, een succesverhaal!

Trots

Omroep Gelderland heeft een prijs De Gulden Geldender. Jochem van Gelder deelt die prijs uit. In plaats van het aannemen van de prijs voor één persoon, hebben we hem pas geaccepteerd toen het voor ons allemaal was. Stichting Straatmensen, koks, bestuur en de vele vrijwilligers, iedereen werd genoemd. Jochem van Gelder heeft met ons eten uitgedeeld. Iedereen die bij ons werkte was uiteraard trots. De stichting werkt met vrijwilligers van 18 jaar en ouder. Van Social Works stagiair tot advocaat, van iemand met een fulltime baan tot een gepensioneerde, iedereen helpt mee. We zijn trots en we gaan door!

Over Margriet

Margriet heeft zesendertig jaar in het bankwezen gewerkt. Ze heeft op jonge leeftijd iemand van heel dichtbij haar, zien afglijden. ‘Mijn hart staat open voor de mensen van de straat.’

‘Ik ben actief geworden voor de stichting in 2014. Ik ging met een nichtje mee om te helpen met koken en was vier jaar later lid van het bestuur. Mijn eigen achtergrond is katholiek en mijn ouders waren sociaal bewogen. Mijn moeder haar credo was: “In ieder mens schuilt iets goeds”. Mijn vader was een heel sociale man. Het is me met de paplepel ingegoten. ‘Toch betekent de stichting ook veel voor mijzelf. Ik werk niet meer. Voor mij betekent dit werk structuur en sociale contacten onderhouden, het inspireert mij en het is een respectvolle invulling van mijn leven. Het is voelbaar hoe belangrijk het alleen al is om even naar een bekende te roepen tijdens het winkelen.’ ♦

Station

Overall is drukte,
een dakloze zit op de grond,
alleen hij heeft tijd

De jonge vrouw,
die gehaast naar de bus rent

De verslaafde,
die snel zijn heroïne koopt,
en dan niets meer weet

De oude man,
die opgewonden naar een taxi zoekt

Het kind,
dat bij zijn moeder aandringt op een ijsje

En niemand bemerkt de dakloze,
ze zijn allen te gehaast

Hij neemt in alle rust een slok bier
en kan om alle drukte om zich heen
alleen het hoofd schudden, en glimlachen

Deze man, hij vraagt aan mij:
Wie is hier nu armer, ik? of zij?

Door : Fred Mühl, initiator Straatmensen

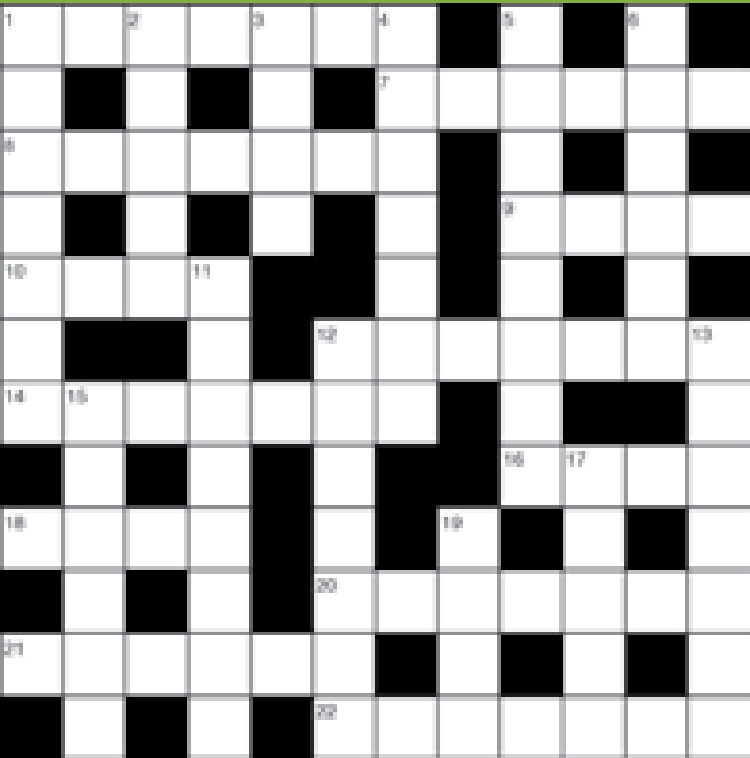

Kruiswoordcrypto

Door Luuk Kobes

- Horizontaal**
1 Opnieuw trek, maar niet heus
7 Oplosmiddel 8 Verschillend
9 Voornaam premier
10 Spaanse surrealist
12 Kippenhok
14 Koel en zakelijk zonder drank
16 Stad in Frankrijk 18 Spijskaart
20 Vervelend beest 21 Hij/zij die
22 Kopiëren

- Verticaal**
1 Taalstrijd 2 Hemels wezen
3 De vis met het neusje
4 Achterblijver 5 Entertainen
6 Verhoging 11 Bevatten
12 Onderwijzers 13 Beproeven
15 Suikersnoepje
17 Zoon van Abraham
19 Tussen wortel en tak

De oplossing vindt u op pagina 27

HOROSCOOP

Illustratie **Errol van Genderen**

Steenbok 22 december - 19 januari

Het zijn je gedachten die de katalysator zijn in het creëren van je ervaringen hier op aarde. Werk dus op een bewuste manier met dat wat je uitdraagt. Laat gedachten en patronen los die je groei belemmeren. Doe jezelf een plezier en neem een adempauze. Vertrouwen en overgave zijn kernwoorden.

Waterman 20 januari - 19 februari

Dit is een periode om te verwerken wat je door de jaren heen hebt onderdrukt. Carl Jung zei: 'Totdat je je bewust wordt van het onbewuste, zal datgene je leven sturen en zul je het het lot noemen.' Integreer deze lessen en heel op deze wijze je oude wonden.

Vissen 20 februari - 20 maart

Richt je blik naar binnen terwijl je jezelf de volgende vraag stelt, op welke manieren sta ik mijn eigen groei in de weg? Het is tijd om onrealistische verwachtingen van je af te schudden. De reis naar vrijheid begint wanneer dit voor jezelf erkent.

Ram 21 maart - 19 april

De behoefte aan wederkerigheid is op dit ogenblik een groot thema voor jou. Je beoordeelt jouw interpersoonlijke relaties. Je bent aan het peilen of ze net zo geïnvesteerd zijn in jouw groei zoals jij in die van hen. Zet jezelf eens op de eerste plaats - het is geen misdaad.

Stier 20 april - 20 mei

Wat maakt het uit dat je onderweg een paar keer gestruikeld bent? Je bent een krijger in hart en nieren en het is deze krijgersgeest die je moet gaan belichamen. Transformeer je pijn in kracht en je wonden in wijsheid. Het is tijd om ten strijde te trekken.

Kreeft 21 juni - 22 juli

Het universum spoort je aan om dingen vanuit een ander perspectief te bekijken, om te begrijpen dat je geen verkeerde afslagen hebt genomen. Iedere dwaling was slechts een les. Als je accepteert dat vernietiging een onderdeel is van het scheppingsproces, ben je reeds een nieuwe wereld voor jezelf aan het opbouwen.

Leeuw 23 juli - 22 augustus

Je voelt je gevangen door het leven dat je voor jezelf hebt gecreëerd. In plaats van je te verzetten tegen dit ongemak, probeer het door het prisma van objectiviteit te bekijken. Dit is niet het moment om je door mentale barrières te laten tegenhouden. Jouw mogelijkheden zijn grenzeloos.

Maagd 23 augustus - 22 september

Het bittere verleden tikt vaak op je schouder, maar dit is niet altijd een slechte zaak. Het schenkt je de kans om oude wonden te laten helen. Jij bezit de kracht om de bitterheid te transformeren in een zoet elixer voor groei en vooruitgang. Wees niet bang om prioriteit te schenken aan het innerlijke.

Weegschaal 23 september - 22 oktober

Je hebt de neiging om terug te vallen in oude patronen. Probeer niet in dezelfde valkuilen te trappen. Geef duidelijk aan waar je grenzen liggen. Laat de behoefte los om alles en iedereen tevreden te stellen. Als ze daadwerkelijk om je geven, zullen ze je halverwege tegemoet komen.

Schorpioen 23 oktober - 21 november

Onthoud dat je niet perfect hoeft te zijn. Je stelt onrealistische verwachtingen aan jezelf die je ervan weerhouden om de vreugde van je levensreis te ervaren. Het is tijd om je eigen paradijs te creëren, in samenwerking met de geestverwanten die jouw visie delen.

Boogschutter 22 november - 21 december

Dit is een tijd van wonderen. Een tijd waarin je spirituele gratie ervaart in de meest magische en pure vorm. Je voelt je geliefd en beschermd. Bovendien worden liefde, harmonie en rust belangrijke thema's de komende weken. Na een turbulente periode ben je eindelijk in rustiger vaarwater terecht gekomen.

Tweelingen

21 mei - 20 juni

Verandering is zelden gemakkelijk om mee om te gaan. Onthoud dat het universum een plan voor jou heeft en dat dit plan in jouw voordeel werkt. Neem de tijd om de lessen uit het verleden te integreren. Neem de tijd om dankbaar te zijn - er schuilt een regenboog achter de stapelwolken.

STRAATKLINKERS

De Riepe

GESTRUIKELD

Door **Hennie Koen** Illustratie **Robby Bakker**

Ik ben een door het leven gevormde vrouw die over een klein jaar, haar Sarah zal mogen zien. Ik ben ook nog eens Riepe-verkoopster en beleef daar erg veel plezier aan. Met name vooral om de mogelijke gesprekken en een beter inzicht te willen geven aan allen die het lef hebben om verder te kijken dan die oude jas. Of zoals er laatst eens een klein ongelukje gebeurde terwijl ik mijn Riepe aan het verkopen was. Dat ging ongeveer zo:
»

Ik stond daar dus, voor de AH, op de stoep en riep hier en daar van: ‘Mooie nieuwe Riepe’, ‘Hij is er weer, vers van de pers’ en dat soort dingen. Ik sprak een meneer aan en heel spontaan wilde hij mij een reactie geven en een Riepe graag kopen. Helaas struikelde hij daarbij bijna over een andere voetganger heen en behalve dat dat jammer was, viel het allemaal erg mee. Alleen, en nou komt het, dacht deze andere persoon er heel anders over en reageerde erg boos, want als ik daar niet zou staan hebben te “bedelen” dan zou dit ongelukje ook niet zijn gebeurd. Hij verweet de koper van De Riepe zelfs dat je toch zoiets niet zou moeten doen als het kopen van zo'n onblad als De Riepe van zo'n onmens als ik. Ik moest echt even slikken, en eerlijk gezegd vond ik die persoon zelf juist de asociale van ons drieën (maar wie ben ik).

Toch heb ik naar hem uitgesproken dat ik trots ben op mijn verkopen van mijn Riepe, het helemaal geen bedelen vind en sterker nog, dat ik het volste recht had om daar De Riepe te mogen verkopen. Waarom zou ik dat niet mogen?! En dus, bedacht ik mij, wie is hij dan om mij dat te verbieden? Of om mensen aan te sporen niet van mij te kopen. Want laten we welwezen, wie is hij dan!?

Maar hierbij ook erg bedankt aan al die zovele mensen, die mijn collega's en mij hier wel kunnen waarderen en schroom niet, koop 'm vooral, De Riepe. Het is ten slotte een blad waar wel echte verhalen in staan en niet welke onderbroek er nu in de mode is die we dragen moeten.

Met een vriendelijke groet en hopelijk lieve lach van Hennie!

DE RIEPE BUSINESSCLUB

De bedrijven in dit overzicht ondersteunen De Riepe. Wilt u als bedrijf ook bijdragen? Dat kan, neem gerust contact met ons op: 050-5791818 (09:00-13:00 uur).

Aksion	Bewindvoering en inkomensbeheer
Als de zon, tekentherapie	Tekentherapie, opleiding en begeleiding
Bike Centre Dik, Groningen	Van ventiel tot helm
Dagblad van het Noorden, (NDC mediagroep)	Nieuws uit Groningen/Drenthe
De Huismeesters, Groningen	Woningcorporatie stad Groningen
Digno BV, Haren	Informatietechnologie
Doesburg autoverhuur, Groningen	Van sjorband tot aanhangwagen
Dunk	Deskundigheid in de geestelijke Gezondheidszorg
Forum Groningen	Boeken, films en events
Gemeente Groningen SoZaWe	WU is dichtbij
Groningen Seaports	Havendiensverlening
Groninger Kredietbank	Sociale hulpverlening
Kluzzenbedrief Jan	Veur putjederij in en omt hoes
Kompas Zuidlaren	Specialist in financiële zorgverlening
Lotus uitvaart, Thesinge	Uitvaartverzorging en -begeleiding
Metaware BV , Groningen	Cloudoplossingen managementsystemen

New Nexus, Tynaarlo	IT consultancy- en adviesbureau
Noback Ingenieursbureau, Groningen	Techn. natuurk. berekeningen en ontwerpen
Noorderlink, Groningen	Vacatures Noord Nederland
Noorderpoort, Groningen	Beroepsonderwijs in Groningen/Drenthe
Old Burger Weeshuis, Leeuwarden	Ontwikkelen op sociaal, cultureel gebied
’t Oortje Sieraden, Groningen	Oorbellspecialzaak
Praktikos, Assen	Trainingsbureau
Preventief Veiligheidsdiensten BV, Groningen	Gastvrij beveiligen
Rijschool Gerald, Peize	Auto- en motorrijtschool
Rottinghuis aanemingsbedrijf BV, Groningen	Allround bouwbedrijf in het Noorden
Schaap Strafrechtadvocaten, Groningen	Strafrechtadvocatuur
Schilders de Vries, Groningen	Sterk in duurzaam ondernemen
Stichting Terwille, Groningen	Vrij van verslaving
Tandartsenpraktijk De Verbetering, Groningen	Gezond begint in de mond
Willem Rietman Interieur Tynaarlo	Meubilair op maat

Volgende maand in De Riepe:

Street Art Festival 2023

Deze zomer vindt in Assen, Emmen, Groningen en Leeuwarden het Street Art Festival 2023 plaats. Talentvolle kunstenaars zullen per stad één wijk opfrissen met muurschilderingen.

En verder:

- Humor, ondanks een hard leven
- Kwinkslag naar het leven

Deze zal verschijnen rond 1 juli 2023

Correctie

Iedere verwoede puzzelaar heeft kunnen ontdekken dat er enige fouten zijn geslopen in de aanwijzingen van de vorige editie.

De juiste omschrijvingen zijn:

Verticaal

8 Slaapmiddel²

12 Tenminste

Excuses voor dit ongemak.

Nu ook op social media

 @de_riepe @deriepe

Scan mij!

OPVANGINSTELLINGEN

GRONINGEN

GRONINGEN

Dagopvang
Leger des Heils
Kostersgang 28
9711 CX Groningen
tel. 050-313 36 60
Dagelijks van 12.00 – 17.00 uur

Open Hof
Spilsluizen 5
9712 NR Groningen
tel. 050-312 21 22
ma t/m vr. 10.00 – 12.00 uur
zo t/m vr. 19.30 – 21.00 uur
Zondagavondviering om 18.45 uur

Twaalfde Huis
Eemskanaal Noordzijde 32a
9713 AB Groningen
tel. 050-579 78 45
Ma t/m vr. 9.30-16.30 uur

Beschermd Wonen (Vast&Verder)
Damsterdiep 267, 9713 EE Groningen

24-uurs opvang
Algemene opvang
Van Heemkerckstraat 75
9726 GH Groningen
tel. 050-599 14 20, www.wender.nl

Hoendiephuis voor jongeren
Noorderstationsstraat 88
9717 KR Groningen
tel. 0591-648 261, www.wender.nl

Wonen Schoolstraat
Woonvoorziening (Beschermd wonen)
Schoolstraat 11
9712 JP Groningen
tel. 0591-648 261, www.wender.nl

LIMOR woonvoorziening Hiddemaheerd
Hiddemaheerd 112
9737 KX Groningen
tel. 0900-4857545
058-215 16 94, www.limor.nl

Nachtopvang
Schoolstraat 9
9712 JP Groningen
tel. 0591-648 261, www.wender.nl
dagelijks 21.00-10.00 uur
zon- en feestdagen van 21.00 tot 11.00 uur
Aanmelden en binnenkomen om te kijken
of er plek is kan vanaf 21.00 uur tot 23.00
uur. Ook kun je maandag t/m vrijdag tussen
10:00 uur en 11:00 uur aan de Schoolstraat 3
langskomen om je aan te melden.

APPINGEDAM
LIMOR woonvoorziening
Vangnetvoorziening Cornelis Albertsstraat
Cornelis Albertstraat 7
9901 EJ Appingedam
tel. 0900-4857545
www.limor.nl

HOOGEZAND

Wonen Hoogezand
Mansholtstraat 1-a
9602 SB Hoogezand
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

VEELERVEEN

Reintegratie-centrum
De Spetse Hoeve
Spetsbrugweg 4
9566 TK Veelerveen
tel. 0597- 541 341

VEENDAM
24 uren opvang
LIMOR Woonvoorziening
Burgemeester Bosscherstraat 10
9641 NG Veendam
tel. 0598-615111
www.limor.nl

LEEK

Crisisopvang Leek
Oldebertweg 61
9351 PC Leek, tel. 0900-118 88 81
www.wender.nl

WINSCHOTEN

Dagbesteding Werkpro
Papierbaan 60
9672 BH Winschoten
tel. 059-743 3004

DRENTHE

ASSEN

Kommarin
Maatschappelijke Opvang voor
dak- en thuislozen Assen
Havenkade 16
9403 AH Assen
tel. 088-8393381

Openingstijden:
Dagopvang:
ma t/m vr 10:00-15:00 uur
Nachtopvang:
dagelijks 21:00-09:00 uur

Leger des Heils
Kortdurende opvang en beschermd wonen
Maria in Campislaan 257
9406 JG Assen

EMMEN

Dagopvang
Leger des Heils
Verlengde Spoorstraat 11
7811 GA Emmen
tel. 0591-658 233
Geopend ma t/m vr. 10.30-16.30 uur

Leger des Heils opvang Emmen
Weerdingerstraat 204
7822 BK Emmen
tel. 088-065 22 40

Leger des Heils
De Breehof - Beschermd wonen
Zijtak Westzijde 125
7833 BE Nieuw-Amsterdam

HOOGEVEEN

Dagopvang
Beukemaplein 14
7906 AK Hoogeveen
ma tm vr. 10.30-16.30 uur

FRIESLAND

DRACHTEN

Wonen Drachten
Stationsweg 118
9201 GS Drachten
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

LEEUWARDEN

Dagopvang
Leger des Heils
De Tuinen 32
8911 KE Leeuwarden
tel. 0900-118 88 81
geopend 10.00-16.00 uur
(woensdag 12.00-16.00 uur)

DAC Leeuwarden
Zuidergrachtswal 15-16
8933 AD Leeuwarden
tel. 0591-648 261
geopend 10.00-16.00 uur
www.wender.nl

Algemene Opvang
Nieuweweg 3
8911 LK Leeuwarden
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

d' Ambacht

Cornelis Trooststraat 48
8932 BR Leeuwarden
tel. 058-299 99 30
dambacht@werkpro.nl

Huis voor Jongeren

Huizumerlaan 101
8934 BE Leeuwarden
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

Zorgopvang

J.H. Knoopstraat 2
8933 GS Leeuwarden
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

Wonen Hoekstersingel

Hoekstersingel 51-53
8922 AM Leeuwarden
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

Wonen Bonifatiusplein

Bonifatiusplein 19
8911 JT Leeuwarden
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

Nachtopvang

Oostergoweg 1 (Wirdumerpoort)
8911 MA Leeuwarden
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

Aanloophuis Leeuwarden

Bagijnestraat 36
8911 DR Leeuwarden
tel. 058-212 72 37
www.aanloophuisleeuwarden.nl

LIMOR Crisisopvang en

woonvoorziening de Kei
De Kei 5
8918 AR Leeuwarden
tel. 0900-485 7545
www.limor.nl

ENGWIERUM

Leger des Heils
Beschermd Wonen
Fjellingsreed6
9132 EN Engwierum

BURGUM

Crisisopvang Burgum
Prinses Margrietstraat 63
9251 HB Burgum
tel. 0591-648 261
www.wender.nl

HEERENVEEN

Aanloophuis de Brege
Herenwal 2
8441 AZ Heerenveen
0513-625 926
www.aanloophuisoerdebregel.nl

SNEEK

Sociaal Pensioen Sneek

Lemmerweg 53
8606 AA Sneek tel. 0591-648 261
www.wender.nl

De Herberg

Vier kamers voor dak- en thuislozen,
verblijf maximaal 2 maanden
Kloosterwardsstraat 3
8603 AG Sneek
Herbergtelefoon: 06-235 415 65

LIMOR Crisisopvang

Gonggrijpstraat
Gonggrijpstraat 9
8607 BD Sneek
tel. 0515-43 08 12
www.limor.nl

Vier honden en drie vreemde vogels

Door **Tim Drenth** Fotografie **Jaap ten Hoove**

‘Dit is Rasmus. Ik noem hem ook wel ettertje’, zegt Afke (45) wijzend naar een klein, druk blaffend, zwart-wit hondje dat weigert stil te zitten voor de foto. Vlak naast Rasmus zit een stuk grotere hond kalm en rustig af te wachten. ‘Op Lola pas ik wel vaker op. Zij is van een vriendin van me. Thuis heb ik nog Meyla en Roos. Meyla’s baasje zit momenteel in de maatschappelijke opvang, waar honden niet welkom zijn, dus zorg ik nu een tijdje voor haar. Roos is mijn eigen hond, maar voor haar is het Stadspark vaak wat te overweldigend.’

Binnenkort ontvangt Afke nog wat andere vreemde vogels bij haar thuis. ‘Ja, zo leuk! Ik krijg drie Indische loopeenden!’ Ze legt uit dat ze voor haar zeer welkom zijn als natuurlijke vorm van slakkenbestrijding, want biologisch kweken is haar lust en haar leven.

‘Ik heb zeven jaar in Denemarken gewoond en gewerkt bij een biologische kwekerij. Als ik daar mijn partner niet had ontmoet, waarmee ik uiteindelijk weer terug naar Nederland ben gekomen, had ik daar nu misschien nog steeds wel gewoond.’ De liefde voor planten, dieren en biologisch kweken is er bij Afke niet minder om geworden. Met haar groenatelier bezorgt ze regelmatig kruidentassen bij mensen thuis en maakt ze decoraties voor verschillende gelegenheden.